

LA LLAR DE JUBILATS EL RECER DES DELS SEUS INICIS

A principis de 1982 sóc convidat diferents vegades a anar a l'Ajuntament amb la finalitat d'aconseguir un lloc per a una Llar de jubilats.

Ens hi reunim, juntament amb l'Alcalde i Tinents d'Alcalde, els senyors Josep Passarrius, Jaume Puiggrós, Fèlix Graells, Salvador Vilà, Enric Farriol, Enric Vilà, Josep Vilallonga, Josep Alabau, Martí Bagudà, Albert Elias, algun altre i jo, que no hi acudeixo sempre, ja que no em trobo en massa bones condicions després de l'atac de feridura que vaig sofrir i que fa que no pugui pujar les escales amb total desimboltura.

Les reunions s'han succeït durant moltes setmanes i sempre ha anat al davant dels sol·licitants el senyor Josep Passarrius, que és qui sempre ha demostrat més interès per tal de portar a terme aquesta iniciativa.

Es parla del lloc d'emplaçament i tothom exposa opinions fins que l'arquitecte, a mitjans de 1982, ens mostra uns plànols que tots aprovem. El lloc, uns espais lliures al que fou antic convent dels agustins. Cèntric, espaiós, ideal.

El mes de setembre del mateix any comencen les obres. El desembre rebem una carta de l'Alcalde en què se'ns notifica que s'està construint la Llar. Diu l'escrit:

En efecte, us informem que la Llar s'està construint en els locals del que fou convent dels agustins i desitjariem que fos ben acollit per tothom; quan al seu futur funcionament i activitats que s'hi duran a terme ens agradaria de tenir la vostra col.laboració, participació i suggeriments. Està previst que una vegada funcioni la Llar, es formi una junta directiva per tal de dirigir les activitats que s'hi duran a terme. Qualsevol dels jubilats torroellencs podrà entrar a formar part d'aquesta junta.

Us tindrem informats de tot allò important que sobre aqueixa instal.lació vagi succeint.

Cordialment.

Albert Bou

El dia 5 de febrer de 1983 s'inaugura la Llar amb un èxit total. Molta gent, fins i tot de Girona. Té lloc, també, en una de les sales la inauguració d'una exposició de pintures i escultures d'artistes locals, ja jubilats. Hi participen en Joan Fuster, en Joan Geli, l'Enric Farriol, els germans Josep i Enrica Vert, l'Àlvar Geli, en Miquel Calsina, algun altre i jo, que ho faig amb quatre quadres.

Inauguració del Recer (5-2-1983). Entrada de les persones a la sala d'exposicions abans de la inauguració.

Els expositors: Enric Farriol, Jaume Surroca, Joan Fuster, Joan Geli, Josep Vert i Enrica Vert. Hi manca l'Àlvar Geli.

Estem entusiasmats perquè promet ser un lloc ideal per passar l'estona la gent gran.

Faig un escrit a **Punt Diari**, que publica el 10 de febrer

felicitant-nos tots d'haver aconseguit aquest centre i sobretot agraint a l'Ajuntament que ha fet que es pogués portar a terme aquesta obra, així com als torroellencs que han ajudat amb les seves orientacions a la realització.

Hi acudim i hi passem estones molt bones. Jo que no he estat mai amant de les cartes ni hi entenc res, solament m'entretinc jugant partides de dòmino, però segurament que amb el que més gaudeixo és fent tertúlia amb aquesta jovenalla. Solem repassar coses de 50 anys enrera o bé comentar notícies dels diaris, que n'hi ha de tots colors! Ens reunim moltes tardes, tres o quatre hores al bar. Encara que la majoria de taules estan ocupades per personal que fa la botifarra, un canariot o una partida de dòmino, nosaltres ocupem gairebé sempre el mateix lloc enfront de la porta de l'entrada principal. En Pere Negra, en Pere Gou, en Joan Sureda, en Salvi Radresa, en Josep Solés, en Faust Martí, l'Emili Martí, en Pere Puig, en Carles Ramió, l'Anselm Isern, en Josep Romaguera, en Joaquim Corominas que ens deixa molt aviat, en Pere Serra, en Lluís Bruguera, en Joan Batlle que és el més gran de la colla i explica que tot i tenir-ne 92 de fets encara puja alguna vegada al castell. Jo sóc el més jove. Tinc no gaire més de 65 anys.

Tot segueix bé. No obstant comença a preocupar a tothom el fet que no s'elegeixi una junta. Entenem que és el primer que s'havia de solucionar.

Per tal d'ajudar a animar a qui calgui, i evitar en la mesura que sigui possible comentaris, faig un nou escrit a **Punt Diari**, que és publicat el 4 de març, aprofitant l'haver-se celebrat el Carnaval. Dic entre altres coses que:

Ja tenim local encara que fins avui no s'ha vist animació a part del bar; però que ningú no es desanimi. Que tot vindrà. Que ha d'ésser un centre recreatiu-cultural perquè sinó seria un lamentable fracàs. No n'hi ha prou que uns senyors gaudeixin fent la botifarra. Ha d'haver-hi altres coses que totes rutilaran, n'estem segurs, a no tardar.

Celebrem la festa de Sant Jordi el 23 d'abril. Col.laboro fent uns cartells.

Uns mesos més tard queda elegida la junta. President el senyor Salvador Vilà.

Fan una exposició de brodats, en què participen moltes senyores, a Sant Antoni, que resulta un èxit. I una felicitació per Nadal amb un dibuix molt encertat d'en Joan Fuster. Els felicito.

(Finalitzant 1983)
(Del volum II de **Branques de la meva vida**)

* * *

Ara, som al 1992 i portem molts anys emparats a les parets del Recer, ens adonem que fou encertadíssima la iniciativa i que per a Torroella i per als torroellencs és una bona nota.

Les celebracions cada any dels aniversaris a algun hotel-restaurant de l'Estartit, les festes al Cine Petit al costat del mateix Recer, els caps d'any amb torrons, cava i raïms, les xocolatades, les desfilades de vestits de paper, les celebracions de les festes de Sant Jordi amb venda de roses, les actuacions de la coral sota la direcció d'Agustí Monguilod i el reforçament del violinista Ricard Parés, en què destaquen els solistes, senyora Pepita Suñer i senyor Àngel Valentí, les audicions de sardanes, les ballades de cada diumenge al capvespre, les excursions d'un dia o els viatges d'uns quants dies, les partides de «cinquillo» a la sala de baix, d'escacs, de brisca o de canari, o les quatre caramboles al billar al saló gran del bar, bé valen aprovacions i aplaudiments. Darrerament un grup organitza partides de petanca dirigides pel veterà en aquesta qüestió, Josep Borrat.

Ressaltem l'ampliació que permet nous serveis de perruqueria per a homes i per a dones.

S'ha solucionat l'abús de fumarola al bar, assenyalant un lloc a part exclusiu per als fumadors. Es van aconseguir coses gràcies a la col.laboració de tots i al suport, clar, en tot moment, de l'Ajuntament.

Des que fou nomenat bibliotecari en Joan Lloret s'observa ordre i moviment a la biblioteca. Hem de desitjar que vagi progressant.

Al Recer, trobem a faltar-hi molta gent. Hem de suposar que en un futur molts homes i dones que no s'han animat fins avui hi acudirán ja que crec jo que és un lloc ideal per passar unes hores de la tarda. I que es vegin obligats a fer reformes, que bé podrien fer-se aixecant una nova planta a sobre de l'actual i així aconseguir un lloc apropiat per a l'expansió.

Des d'aquí, doncs, un reconeixement a les juntes que han ajudat a les realitzacions i particularment als presidents senyors Salvador Vilà (E.P.R.), Jaume Garcia i a l'actual, Paula Coll. Per molts anys. Esperem que en un futur anirà millorant i hi estiguin com a casa aquelles senyores i aquells senyors que hagin passat quaranta o cinquanta anys de la seva vida al peu del canó.

Jaume Surroca i Isern